

Sygn. akt III KZ 92/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie z wniosku skazanego **R. B.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2017 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 listopada 2016 r., sygn. akt II AKo .../16, odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W uwzględnieniu wniosku skazanego R. B. wyznaczono mu obrońcę z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w E. z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt VI Ka .../15, względnie poinformowania sądu o niestwierdzeniu podstaw do takiego postąpienia. Wyznaczony obrońca złożył w Sądzie Apelacyjnym w [...] informację o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania w wymienionej sprawie, załączając opinię prawną w tym względzie.

O stanowisku obrońcy zawiadomiono skazanego, nadto traktując nadesłane przez skazanego pismo nie tylko jako zawierające wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu, ale też jako wniosek o wznowienie postępowania, wezwano go do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku przez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Jednocześnie skazanego poinformowano, że odmowa sporządzenia

wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata wyznaczonego z urzędu nie stanowi podstawy do wyznaczenia przez Sąd innego obrońcy oraz że ma prawo ustanowić innego obrońcę, który spełni wymóg z art. 545 § 2 k.p.k. W odpowiedzi skazany nadesłał kolejne pisma, w których podał, że nie jest w stanie zastosować się do przekazanego mu wezwania, rozwinął argumentację, która, jego zdaniem, przemawia za wzruszeniem prawomocnego wyroku oraz wystąpił o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu. Ten wniosek nie został uwzględniony, bowiem przyjęto, że nie potwierdził się zarzut skazanego, iż wyznaczony obrońca nienależycie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku.

Zarządzeniem z dnia 25 listopada 2016 r., sygn. akt II AKo .../16, Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez R. B. wskazując, że zachodzą okoliczności z art. 120 § 2 k.p.k. – wnioskodawca pomimo wezwania do uzupełnienia braku formalnego pisma poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata, nie uzupełnił tego braku w określonym terminie.

Zarządzenie to zaskarżył zażaleniem skazany R. B., który podał, że czuje się skrzywdzony wydanym w jego sprawie wyrokiem oraz oczekuje, iż Sąd Najwyższy zbada, czy cyt. „słusznie czy nie słusznie mnie ukarano”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżone zarządzenie znajduje oparcie w powołanych w jego treści przepisach prawa. Skazany, co nie dziwi w przypadku osoby niemającej wiedzy prawniczej, błędnie postrzega rolę w tym postępowaniu Sądu Najwyższego, który nie bada wydanych w sprawie wyroków, a jedynie prawidłowość zarządzenia odmawiającego przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania. Jak wspomniano, nie ma powodów, by zarządzenie uznać za wadliwe, jest też faktem, że skarżący nie podnosi, iż powołane w jego treści przepisy zostały błędnie zastosowane, względnie niewłaściwie zinterpretowane. Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., do którego odsyła art. 545 § 1 k.p.k., należy odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania m.in. wtedy, gdy zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 120 § 2 k.p.k., tj. nie zostanie uzupełniony w terminie brak formalny tego pisma

procesowego. Wniosek sporządzony przez skazanego był dotknięty brakiem, bowiem art. 545 § 2 k.p.k. stanowi, że „wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego”. Wie o tym skazany, który w piśmie inicjującym postępowanie nadmienił, że zwraca się o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, bowiem pouczone go, że wniosek o wznowienie postępowania jest objęty przymusem adwokacko - radcowskim. Mimo wezwania do uzupełnienia braku wniosku wznowieniowego, skazany nie uczynił tego w określonym terminie, co musiało skutkować odmową przyjęcia wniosku. Jest przy tym istotne, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane po zapewnieniu skazanemu skorzystania z prawa do obrony, przez wyznaczenie mu obrońcy z urzędu i nie przeczy temu fakt, że obrońca nie znalazł podstaw do złożenia oczekiwanego przez skazanego wniosku. Skazany nie podnosi kwestii odmowy wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu, co zdaje się świadczyć, że przyjął do wiadomości argumenty, które Sąd Apelacyjny w [...] przedstawił, podejmując w tym względzie decyzję.

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie.